

پیامد باز کردن پای کودکان به دنیای مدلینگ

کودکان کار دیجیتال

گروه اجتماعی

برخی والدین علاقه دارند فرزندشان مدل و یا بازیگر شود و در این راه ، سال ها ماهه ها وقت می گذارند. این خواسته در سال های اخیر و با رشد فضای مناسب به دد شبکه های اجتماعی چون اینستاگرام شدت بیشتری یافته است. با یک سرچ ساده می توانید عکس های متعددی از کودکان کم سن و سال پیدا کنید که با ژست های جذاب لباس های پیرزق و برقی، و آرایش صورت جلوی دوربین ایستاده اند و به منبع درآمدی برای خانواده خود تبدیل شده اند.

شما چطور؟ حاضرید کودکی فرزند خود را برای آینده اش هزینه کنید؟ در انتهای این متن می توانید تصمیم بگیرید!

بدون تردید زندگی کودکی که وارد دنیای مدلینگ می شود، مملو از موفقیت و یاداش است. با این حال جنبه های تاریکی هم وجود دارد که این کودکان را در معرض آسیب های جدی قرار می دهد.

تجاری سازی و بازیابی، عامل اصلی مشکلات بهداشت روان در سنین پایین

گروهی از روانشناسان، این پدیده آسیب را کوکدی سمی می نامند و عقیده دارند تجاری سازی و بازیابی ، عامل اصلی مشکلات بهداشت روان در سنین پایین است. این گروه از روانشناسان توجه بیش از اندازه به ظاهر اطفال آسیب زنده روانی برای کودکان می دانند. منصوره فضیلتی، روانشناس کودک در این رابطه به « رسانه ها» می گوید: «در این شغل با ایجاد اعتماد به نفس کاذب، کودک برای کشف و شکوفایی استعداد های خود تلاش زیادی نخواهد کرد و تنها به ابعاد ظاهری و شرایط خاص خود برای حضور در دنیای مجازی می کشد. از طرف دیگر زمانی که کودکان در دنیای واقعی، دور از دنیای مجازی همراه با همسالان خود بازی می کنند دیگر احساس برتری نداشته و احساس ارزشمندی که به صورت کاذب در دنیای مجازی ایجاد شده از بین می رود.»

این روانشناس معتقد است: «در کانون توجه قرار گرفتن، حق برتری کاذب به کودکان می دهد چرا که این پیام ها با لایک های

بی شماری که از سوی مخاطبان ارسال می شود به کودک داده می شود که: «تو مهم هستی»، « همه تورا دوست دارند» و «چهره و ظاهر تو زیباست». و نیز این حس می تواند انتخاب های او را در آینده در سنین بزرگسالی با مشکل مواجه کند. همچنین در ارتباط های او از قبیل دوستیابی، انتخاب در رشته تحصیلی و حتی انتخاب همسر او را دچار مشکل کرده و این خود برتری ممکن است هیچ گاه برطرف نشود.»

این روانشناس عنوان می کند: «با توجه به اینکه کودکان باید فرایند رشد خود را به صورت طبیعی و گام به گام طی کنند، ورود به عرصه مشاغل در سن کودکی به خصوص مشاغلی از قبیل مدلینگ و فاصله از دنیای کودکانه تغییراتی را در شخصیت کودک به وجود می آورد. ما کودکان را دانشمندانی فعال می نامیم که به صورت مداوم در حال کشف دنیای بیرون هستند تا به رشد ذهنی بالاتری برسند اما باید توجه کرد که رشد ذهنی بستگی به میزان غنی بودن محیط زندگی آن ها از محرک های مختلف دارد، محرک هایی که خلاقیت آن ها را تقویت کرده و کودک را به بینشی برساند که بتواند تصمیمات درستی برای زندگی خود بگیرند.»

همدم بودن کودک با بزرگسالان و عدم برقراری ارتباط وی با سایر کودکان از دیگر موارد مورد انتقاد صنعت مدلینگ کودک است که به اعتقاد برخی از کارشناسان در درآمدت و در مجموعه ای از عوامل، منجر به پر خاشگری و عصبانیت کودک می شود.

مهم تر از همه اینکه، شهرت معمولاً سریع اتفاق می افتد و ممکن است کودک برای رویا ورسی با پیام های آن، آماجگانی نداشته باشد. احتمال دارد کودک را در خیابان یا دست نشان دهند یا کودک به موضوع بحث یواشکی در میان هم کلاسی هایش تبدیل شود. کماثر آن در پایین سطح از توجه افکار عمومی برای یک کودک می تواند بسیار دشوار باشد.

تأکید زیاد بر ظاهر می تواند برای کودک مضر باشد. هنگامی که درک کودک از ارزشمندی خود بر اساس این باشد که آیا عکس او به اندازه کافی خوب است یا نه،

ظاهر بینی و مصروف گرایی تشدید می شود. همچنین تشویق مداوم کودک به پوشیدن لباس هاس مختلف برای عکسبردای و تبلیغ کالا می تواند این تصور را در او ایجاد کند که آنچه یک فرد می خرد، مشخص می کند که او چه کسی است.

مصروف گرایی می تواند به کودک احساس بدبینی و بی حسی نسبت به زندگی را منتقل کند. تحقیقات ثابت کرده زمانی که فرد احساس کند اساسی ترین نیازهایش از طریق خرید کردن تأمین می شود، به مرور ناامید خواهد شد زیرا این نگرش در طولانی مدت باعث افسردگی می شود. از سوی دیگر، ن بدبینی و بی حسی نسبت به زندگی را منتقل کند. از غریبه ها آن هم در سنین پایین، بسیار خطرناک و اضطراب آو است زیرا هویت فردی در او خربل و غ شکل می گیرد و با توجه به اینکه عملکرد این کودکان همیشه زیر

۶۶

نادره صدی، رفتارشناس: اشتغال در دنیای مدلینگ کودکان و منفعت مالی ناشی از آن باعث می شود که والدین توجه زیادی را به گرفتن تبلیغ، بالا بردن لایک ها و حذف نظرات منفی معطوف کنند. در واقع، هر چند کودک مرکز توجه و فعالیت است، اما به تدریج این حرفه به یکی از مهم ترین اولویت های والدین تبدیل می شود

والدین باید به خاطر داشته باشند که آن ها قرار است از کودک حمایت مالی کنند نه برعکس! اگر قرار است کودک هزینه های خود را تأمین کند، پس قطعاً مسئله کار کودک مطرح است. این کودکان کار نمی کنند و مستحق دریافت دستمزد برای آینده خود هستند اما در حال حاضر قانونی برای حمایت از منافع این کودکان در ایران وجود ندارد

دره بین است، اگر توجه عمومی به هر دلیلی نسبت به این کودکان کاهش پیدا کند، ممکن است آن ها را دچار اضطراب و ناامیدی کند زیرا تحمل شکست در سنین

پایین دشوار است.

سلامت روان کودکان مدلینگ کمتر مورد توجه است

«اگرچه این کودکان نماینده یک تجارت و تبلیغ کالا می تواند این تصور را در او ایجاد کند که آنچه یک فرد می خرد، مشخص می کند که او چه کسی است. مصروف گرایی می تواند به کودک احساس بدبینی و بی حسی نسبت به زندگی را منتقل کند. تحقیقات ثابت کرده زمانی که فرد احساس کند اساسی ترین نیازهایش از طریق خرید کردن تأمین می شود، به مرور ناامید خواهد شد زیرا این نگرش در طولانی مدت باعث افسردگی می شود. از سوی دیگر، ن بدبینی و بی حسی نسبت به زندگی را منتقل کند. از غریبه ها آن هم در سنین پایین، بسیار خطرناک و اضطراب آو است زیرا هویت فردی در او خربل و غ شکل می گیرد و با توجه به اینکه عملکرد این کودکان همیشه زیر

نادره صدی، رفتارشناس: اشتغال در دنیای مدلینگ کودکان و منفعت مالی ناشی از آن باعث می شود که والدین توجه زیادی را به گرفتن تبلیغ، بالا بردن لایک ها و حذف نظرات منفی معطوف کنند. در واقع، هر چند کودک مرکز توجه و فعالیت است، اما به تدریج این حرفه به یکی از مهم ترین اولویت های والدین تبدیل می شود

والدین باید به خاطر داشته باشند که آن ها قرار است از کودک حمایت مالی کنند نه برعکس! اگر قرار است کودک هزینه های خود را تأمین کند، پس قطعاً مسئله کار کودک مطرح است. این کودکان کار نمی کنند و مستحق دریافت دستمزد برای آینده خود هستند اما در حال حاضر قانونی برای حمایت از منافع این کودکان در ایران وجود ندارد

دره بین است، اگر توجه عمومی به هر دلیلی نسبت به این کودکان کاهش پیدا کند، ممکن است آن ها را دچار اضطراب و ناامیدی کند زیرا تحمل شکست در سنین

نقش بازی کردن، رژیم غذایی نادرست و اختلالات خوردن از کمترین عواقبی است که برای مدلینگ کودک در بزرگسالی انتظار می رود. تمام کودکان فعال در این حوزه درگیر مشکلات تصویر از بدن نمی شوند، اما در مورد بسیاری از آن ها این طور است. در مورد کودکانی که دچار این وسواس می شوند، سندرم پرنسس کوچک، اختلالی فراگیر است. مدلینگ کودکان از محیطی رقابتی و استرس آور بر خود را است. هر چند تصاویر منتشر شده زیبا و بی نقص هستند، اما در پس این فیلم ها و تصاویر، کودکی است که مجبور شده است ساعت ها در محیط بزرگسالان طبق میل آنان بیاستد و ژست بگیرد یا حتی در اثراشتهای و خطای گریه کردن به خاطر خستگی یا اوید رفتاری شده است. در نتیجه کودک به این نتیجه می رسد که عشق و تأیید بزرگسالان و والدین به ظاهر زیبا ی آن ها بستگی دارد. ساعت های طولانی عکسبرداری یا دفعات تکرار یک ویدئو برای اینستاگرام یا فعالیت اجتماعی، بازی پرورش خلاقیت، خواب و انجام تکلیف کودک تداخل پیدا می کند.»

تغییر در شخصیت و فرآیند طبیعی رشد کودک

این رفتارشناس تأکید می کند: «والدین باید به تأثیر منفی مدلینگ کودکان و اشتغال آن ها با لباس کدام محصول را تبلیغ کند، صورت و موهای خود مخاطبان بیشتری را جذب کند. در کنار این دسته خانواده ها، شاهد خانواده هایی هستیم که فرزند خود را وارد حرفه مدلینگ کرده اند و کودک در آتیه های مشهور سطح شهر فعالیت می کند. آنچه امروز از این کودکان با آن سرگزار دارند، اشتغال دائمی به زیبایی، محیط اطراف و بدن، است.»

این رفتارشناس عنوان می کند: «بسیاری از روانشناسان بالینی توافق دارند که شرکت در فعالیت هایی که بر ظاهر فیزیکی در سنین پایین تمرکز دارد، می تواند اعتماد به نفس، تصویر از بدن و به طور کلی سلامت روان کودک در روزگاری تأثیر منفی بگذارد. به علاوه، باز نشستگی کودک از مدلینگ یا ریزش مخاطبان در شبکه های اجتماعی در اثرا افزایش سن می تواند تأثیر منفی در هویت یابی او در گذار از کودکی به جوانی بزرگی وارد کند. تلاش برای ایده آل بودن،

آنان اعتقاد دارند که فعالیت کودک در این صنعت، نوعی بهره کشی و استثمار است زیرا خرید سالن نمی تواند پیامدهای فشار مداوم برای انجام کار را تحمل کند و چون تفکر انتقادی آن ها تا سن دوازده سالگی توسعه پیدا نکرده، امکان ابراز مخالفت را ندارند.

سعیده مطهری، فعال حقوق کودکان، با تأکید بر موارد پیش گفته، می گوید: «استفاده کودکان در مدلینگ نقض حقوق کودک است. در بحث مدلینگ گاهی کودکان برای عکسبرداری و ضبط ویدئو، ساعت ها باید جلوی دوربین قرار بگیرند، گاهی گرمی های سنگینی روی کودکان انجام می شود و همه اینها باعث

آزار و آسیب به کودک می شود.» این فعال حقوق کودکان تصریح می کند: «والدین باید به خاطر داشته باشند که آن ها قرار است از کودک حمایت مالی کنند نه برعکس! اگر قرار است کودک هزینه های خود را تأمین کند، پس قطعاً مسئله کار کودک مطرح است. این کودکان کار می کنند و مستحق دریافت دستمزد برای آینده خود هستند اما در حال حاضر قانونی برای حمایت از منافع این کودکان در ایران وجود ندارد. این والدین هستند که پول کودکان را کنترل می کنند. همچنین بسیاری از مدل های بزرگسال عنوان کرده اند که واقعاً از تولید محتوا خسته شده اند. تصور کنید که این فعالیت برای کودکان می تواند تا چه اندازه خسته کننده باشد. کودکان نمی توانند پیامدهای عکاسی مداوم را تحمل کنند، پس، این فعالیت می تواند به روان آن ها آسیب وارد کند.»

توصیه هایی به والدین در مورد فعالیت کودکان در صنعت مدلینگ، خاطرنشان می کند: «سندرم پرنسس کوچک از کودک یک قربانی می سازد، یک قربانی که تمام مشغولیت ذهنی او شکل ظاهر کودک باج می دهند تا همکاری کند. این کار باعث می شود کودک به این نتیجه برسد که تأیید دیگران برای دیده شدن اهمیت دارد و برای دریافت توجه و حمایت باید همواره به دنبال جلب رضایت دیگران باشد. همچنین دنیای مدلینگ کودکان تغییراتی را در شخصیت و فرآیند طبیعی رشد کودک به وجود می آورد. برای رشد پرورش سالم، یک کودک نیاز دارد که در دنیای بیرون اکتشاف کند و با دریافت محرک های درست، قدرت خلاقیتش رشد کند.»

نادره صدی بیان می کند: «اشتغال در دنیای مدلینگ کودکان و منفعت مالی ناشی از آن باعث می شود که والدین توجه زیادی را به گرفتن تبلیغ، بالا بردن لایک ها و حذف نظرات منفی معطوف کنند. در واقع، هر چند کودک مرکز توجه و فعالیت است، اما به تدریج این حرفه به یکی از مهم ترین اولویت های والدین تبدیل می شود و در نتیجه زمان کمتری برای ارتباط گرفتن و بودن در کنار کودک برای آن ها باقی می ماند. این در حالی است که وظیفه اصلی والدین در قبال فرزند خود، علاوه بر تأمین غذا و آسایش، ارائه اصول تربیتی، توجه به سلامت روان، تلاش برای ارتقا خلاقیت و تفکر کودک و صرف وقت و توجه به اوست.»

والدین باید اجازه دهند فرزندشان کودکی کند

این رفتارشناس در خاتمه با ارائه

آگهی فراخوان نوبت سوم

دانشگاه علوم پزشکی ایران در نظر دارد موضوع احداث، تکمیل راه اندازی و بهره برداری از ساختمان پارکینگ طبقاتی دانشگاه را از طریق بهره برداری از خدمات بخش خصوصی و به روش B.O.T به سرمایه گذاران واحد صلاحیت واگذار نماید. لذا بدینوسیله از کلیه سرمایه گذاران حقیقی و حقوقی، سازمانها و نهادهای بخش خصوصی و دولتی که آمادگی شرکت در این فرآیند را دارند دعوت به عمل می آید.

شرایط و مشخصات لازم جهت شرکت در فراخوان:

۱- **شرح کلی پروژه**

*مترائ زیر بنا: ۳۰۴۰۰ متر مربع

*محل اجرا: اتوبان شهید همت نرسیده به اتوبان چمران دانشگاه علوم پزشکی ایران

*برآورد تقریبی اعتبار مورد نیاز: ۱۸۰۰ میلیارد تومان به علاوه هزینه مجوزات

۲- شرایط شرکت در فراخوان

*دارا بودن توان مالی تأمین اعتبار در حد ۵۰٪ درصد کل اعتبار مورد نیاز پروژه

*بکارگیری پیمانکاران و مجریان دارای فنی و اجرایی در زمینه ساخت از سوی سازمان برنامه و بودجه و یا سایر نهادهای مرتبط با ساخت و ساز در کشور جهت احداث پروژه

*ارائه مطالعات اقتصادی طرح (F.S) برای تعیین زمان بهره برداری توسط سرمایه گذار

*توان ارائه ضمانت نامه بانکی معادل ۱۰٪ سهم سرمایه گذار

۳- میزان ونحوه مشارکت

*آورده ظرف اول (دانشگاه) تأمین ۵۰٪ درصد از اعتبارات مورد نیاز طرح در قبال واگذاری (تهاتر)

ملک که توسط کارشناسان رسمی دادگستری قیمت گذاری می گردد و آورده طرف دوم (سرمایه گذار)

تأمین ۵۰٪ درصد از اعتبارات مورد نیاز طرح، تمام پرداختهای بیمه، مالیات و... بر عهده سرمایه گذار خواهد بود و در حق السهم توافقی طرفین ملاک عمل قرار خواهد گرفت.

۴- سطح عملیات اجرایی

*کلیه عملیات خاکبرداری، پایدارسازی گود، فونداسیون واسکلت بتنی، سفت کاری، نازک کاری، تاسیساتی تهویه، سرمایش، گرمایش، آتش نشانی شامل اعلام و اطفاء حریق، آسانسورها، نازک کاری و سیستم هوشمند مدیریت پارکینگ و سایر امور مربوطه می باشد.

در پایان از کلیه سرمایه گذاران محترم دعوت به عمل می آید چنانچه آمادگی لازم طبق شرایط اعلام شده را دارند ظرف مدت ۴۸ ساعت از تاریخ چاپ این آگهی کتبا آمادگی خود را به معاونت توسعه مدیریت و برنامه ریزی منابع دانشگاه علوم پزشکی ایران اعلام فرمایند، تا

ترتیب بازدید و سایر جلسات مربوطه داده شود.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۷/۳۰

خ ت ۱۴۰۴/۷/۳۰

دانشگاه علوم پزشکی ایران